

J: letra impropia do alfabeto galego.

A.- Marca a palabra que se di:

A letra J utilízase unicamente en certas palabras tomadas directamente doutros idiomas case sempre coa pronunciación [dʒ]. O fenómeno sonoro máis similar á |j| é o producido pola gada, no que |g| se pronuncia como unha aspirada farínxea (gato [háto]). A efectos de lectura labial a aparencia é similar á pronuncia dun |g| polo que non se propoñen exercicios neste apartado.

B Marca a palabra que se di:

1. Apagada	7. Vello
2. Metal	8. Cristal
3. Fácil	9. Cartón
4. Doce	10. Igual
5. Moi ben	11. Brando
6. Escuro	12. Plástico

C.- Completa a frase (cada espazo é unha palabra):

1. Teño os pés mollados.
2. A mesa está feita en madeira.
3. Deixa a luz acendida.
4. Difícil! Véxoo difícil!
5. Como pode estar roto se é novo!
6. Deixa un resaibo salgado.
7. Das tres Bs elixo bo e bonito.
8. Este é o cesto da roupa limpa.
9. Levas o pelo liso ou rizado?
10. Eu non diría feo, diría diferente.
11. Pagas un servizo rápido.
12. O coiro estaba seco e sucio.

D.- Sinala Verdadeiro ou Falso :

1. Claro	6. Forte
2. Duro	7. Gorda
3. Raro	8. Lenta
4. Guapo	9. Mozo
5. Delgado	10. Malo

E.- Contesta ás seguintes preguntas sobre o texto :

Nas almoedas e mercadillos é fácil atopar todo tipo de obxectos antigos. A madeira e o metal confúndense no medio da quincalla. Certo é que de cando en cando están limpos e que moitos son malas copias de orixinais. Cando son realmente vellos é habitual que se atopen rotos. Sen dúbida son os lugares ideais para atopar obxectos raros.